

T ONDA

32

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Recenze	2
Příběhy	3
Divoký nápad	10
Luštění	11
Tip na výlet	19
Komiksy	20

Redakce časopisu:

Adam Dražan (Adam), Adrian Dufek (Áďa), Marek Ekrt (Marek), Matouš Fiala (Matouš), Žofie Holasová (Žofi), Mirka Jendrolová (Miri), Adriena Kisilová (Adri), Justýna Narovcová (Justý), Daniel Mojžíš (Dáda), Viktor Pažout (Viktor), Ester Rumlová (Ester), Noemi Veselá (Noemi)

Obálku nakreslil David Svačina 8.A

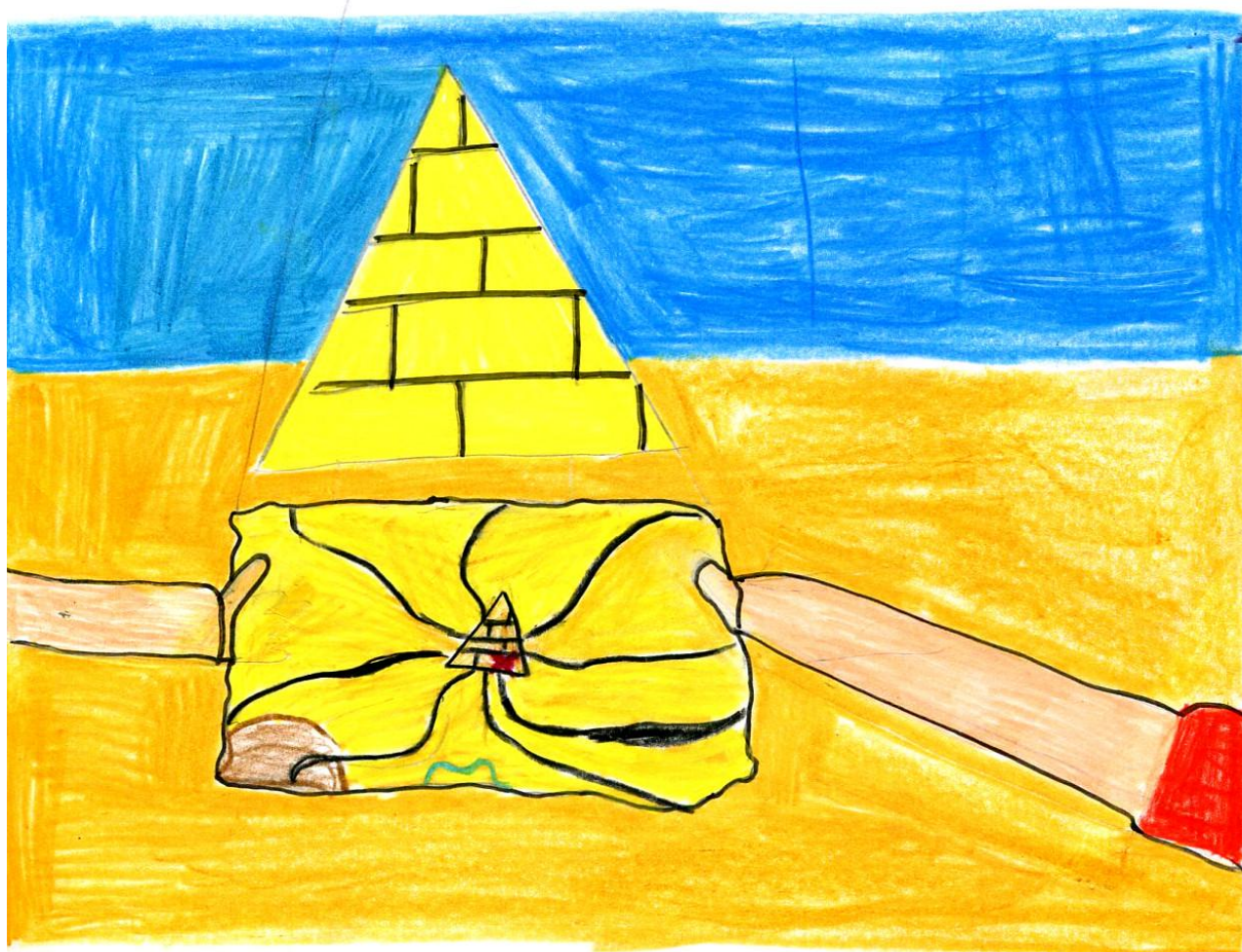
Komiks na zadní straně vytvořili Marek a Áďa

Milí čtenáři,

vítáme vás v novém dílu časopisu Tonda 32 „Starověký Egypt“. Najdete tu hodně hádanek, spoustu komiksů a křížovek. Přečtete si básničky a příběhy.

Přejeme vám zábavné čtení.

Redakce časopisu Tonda

Adri, Noemi

Bylo nebylo jedno zlomené srdce

Stephanie Garber

Evangelína Ryšavá od malička věří na šťastné konce. Jako malá slýchala o nesmrtelných stvořeních a byla si jistě vědoma toho, že jakékoli dohody s nimi často neskončí dobře. Přesto sama jednoho zoufalého dne uzavře dohodu se samotným Srdcovým princem. Jeho pomoc stojí tři polibky – a ne ledajaké...

- Série (3 díly) Bylo nebylo jedno zlomené srdce
 - o 1. Bylo nebylo jedno zlomené srdce
 - o 2. Balada o nešťastných koncích
 - o Kletba pravé lásky
- 372 stran
- Fantasy, young adult, romantasy

Příběh, kde jsou plesy, krásné šaty a tajemná kouzla, nebezpečí za každým rohem, smlouvy, či zrady? Ano, to jsem si nutně musela přečíst. Ze začátku jsem si myslela, že jsem uvízla v pohádce – a ono to tak částečně bylo.

Na příběhu nedokážu neobdivovat skvěle napsané postavy. Každá je výjimečná a ke každé jsem si vytvořila jiné „pouto“. Evangelína byla někdy až moc důvěřivá, ale především laskavá dívka. Všem přála jejich *šťastně až na věky*. Sama doufala v *lásku na první všechno*. Zkrátka dívka plná naděje a elánu. Jackse (Srdcový princ) jsem zase nejdřív vnímala jako někoho, kdo si nechce ničím ušpinit ruce. Když jsem ho však poznala blíže, došla jsem k závěru, že je to v srdci dobrý člověk, který se jen brání lhostejností. LaLa byla milá a krásná dívka, jaká by si zasloužila víc.

Když jsem tuto knihu četla, měla jsem pocit, jako bych se ocitla v jiném světě a v jiné době, jenže děj mi nechtěl dovolit vrátit se zpět. Stránky mi doslova utíkaly pod prsty. Nechybělo mi ani dobrodružství. Toto je taková ideální jarní kniha, ale samozřejmě si ji můžete přečíst kdykoliv. Dobrá zpráva je, že už vyšla celá série, a tak když vás zaujme, v což já pevně doufám, ji můžete rovnou celou přečíst.

Rozhodně musím zmínit nádherné zpracování knihy. Překrásná obálka s barevnou ořízkou mě naprosto uchvátila.

Zkrátka můžu velmi doporučit:)

Mariana 7. B

Starověký Egypt

Pyramidy stojí v horkém písku,
skrývají tajemství v každém stisku.
Staletí hlídají dávný chrám,
příběhy minulých časů znám.

Faraon vládne, nosí korunu,
rozkazuje lidem i celému trůnu.
Mumie spí v tichých hrobkách,
čas se tu zastavil v temných chodbách.

Nil tiše teče krajinou snů,
život tu roste v každém z dnů.
Krokodýl číhá v řece sám,
pozor si dej, když půjdeš k vodám.

Do pyramidy, když vstoupíš hned,
dýchne na tebe dávný svět.
Minulost kolem vás určitě ožije,
jste přece ve starověkém Egyptě.

Ami 9.B

EGYPT

Kde jsme se to ocitli?
Je tu samý písek.
Kde jsme se to ocitli?
Ptal se mě Cipísek.

Kde jsme se to ocitli?
To bude vtípnou kaší.
Kde jsme se to ocitli?
Mumie tu straší.

Kde jsme se to ocitli?
Chce to trochu klidu.
Kde jsme se to ocitli?
Už vidím pyramidu.

Kde jsme se to ocitli?
Velbloud kráčí k hradu.
Kde jsme se to ocitli?
Poušť necháváme vzadu.

Viola 9.B

Ztracená Anička

Rodina Antových se vydá do Egypta do města Gízy za Gízskou nekropolí. Nastoupí do letadla v Ruzyni a letí na dovolenou. Když tam jsou, ubytují se a jdou spát. Ráno mají v plánu navštívit pyramidu s průvodcem. Všichni se těší na velké a krásné dobrodružství. Tonda ale udělá chybu...

Tonda vstane jako první. Začne skákat na posteli. Najednou KŘUP a postel je na spálení. A jéjé, pomyslí si Tonda. A raději se sbalí na výlet a vzbudí rodiče. Nastoupí do malého a zaprášeného autobusu. Kodrcají se po hrbolaté cestě, až dorazí na místo.

V pyramidě jde celá rodina kolem velkého obrazu, na kterém je zobrazený fantom.

„Podle pověsti tu dříve žil fantom Gízer a zaklel krásnou a bohatou paní Aflorbu. Ta po měsíci umřela. Vykradl jí dům a utekl do pouště, kde teď stojí město Gíza,“ řekl průvodce.

„Zajímavé,“ pošeptala Anička mámě. Tonda se ale nudil, a proto si pomyslel: vystraším Aničku a ta se lekne, cha cha chá.

Když si Anička prohlížela starodávnou vázu, Tonda se schoval za sloup a čekal, až Anička bude připravená k odchodu. Anička uviděla krásnou starověkou korunu. „Jéééééé, ta by mi slušela!“ Najednou ji někdo popadl za rameno. Anička se ani neotočila a rozběhla se pryč. Ani nevěděla kam. Chtěla od toho „něčeho“ co nejdál.

Najednou se ocitla ve slepé uličce s tlačítkem a jedinými dveřmi. Zmáčkla tlačítko. Náhle se začala otřásat země. „Zemětřesení!!!“ zvolala Anička a vběhla do dveří. Dveře se zabouchly a ozvalo se: „Kdo tě ke mně přivádí?“ Anička chtěla vykřiknout „pomoc“, ale její hlas jí uvízl v hrdle. Uviděla mumii, proto se tak lekla. Zkusila co nejrychleji otevřít dveře. Ale mumie jí odpověděla: „Já, nejsem zlá. Ty dveře neotevřeš sama, to zvládne jenom zlatý klíč.“

Anička se pomalu otočila a opatrně se rozhlédla po místnosti. Pořád nemohla popadnout dech. Místnost byla skoro všude zlatá, až z toho pálily oči. Mumie ji pozorovala. Anička sebrala všechnu odvalu a zeptala se: „A jak je mám teda otevřít?“ A pak ji to trklo: „Ty to víš?“ „No, vím, že klíč je někde tady,“ řekla mumie, „už ho hledám hodně let...tak tři tisíce.“ Anička zklamáním zesmutněla: „Aha, to ho nenajdeme hned, že?“ „No, myslím si, že mi můžeš pomoci hledat,“ ozvala se mumie. „Tak jo,“ odpověděla Anička. A tak začaly hledat.

Anička na zdi před sebou uviděla krásnou psí hlavu z kamene. Pohladila ji. Nervozitou kopl do zdi a všimla si, že zeď je dutá. Zakřičela: „Mumie, je tu něco dutého!“ A než mumie mohla něco říct, Anička se otočila psí hlava v ruce! Z otevřené tlamy vypadl klíč!

Anička se znovu podívala na dutou zeď a spatřila díрку, kterou předtím neviděla. Nevšimla si jí kvůli tomu, že z ní prosvítalo světlo jako všude jinde. Anička pořád svírala klíč v ruce. Vtom mumie řekla: „Zkus ten klíč strčit do té dírky.“ Anička se lekla, už zapoměla, že není v místnosti sama, ale poslechla.

Objevila se krásná místnost. Mumie se dívala po místnosti. Anička si pomyslela, že se diví víc, než ona sama. V místnosti však byly další dveře a ona už nevěděla, co dál. „Další dveře, ach jo...Co budeme dělat?“ Najednou se objevila siamská kočka a začala mluvit mňoukavým hlasem: „Mňau, já budu vaším průvodcem, mňau,“ a zase zmizela.

Anička se podívala na hodinky a vyděsila se: „Už jsem pryč víc než hodinu, pomůžeš mi se vrátit? Rodiče se o mě určitě strachují!“ a ve zmatku zmáčkla nějaké tlačítko. Najednou se objevil třiceticentimetrový štír. Anička zakřičela: „POMOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!“ Mumie zařvala: „Vázu!“ Anička si uvědomila, že v rohu stojí váza a rychle ji vzala. Opatrně, ale hbitě ji položila dnem vzhůru na štíra a oddechla si.

Pak se objevila jejich průvodkyně kočka a řekla: „Tady máte klíč k dalším dveřím,“ a dostali další krásný zlatý klíč. Najednou zase zmizela. „Ale k jakým dveřím?“ pomyslela si Anička i mumie zároveň. A najednou... ŠVIH, HVIST, PRÁSK! Obě se natolik lekly, že vyskočily.

Anička zjistila, odkud zvuk přichází. Bylo to přímo před nimi. Přistoupila ke zdi a zaklepala na ni. Byla opět dutá. Na zdi uviděla díрку. Roztřesenýma rukama a s nejistotou strčila klíč do dírky. Klap. Dveře se otevřely. KLAP. A najednou nová místnost.

Byla v ní chobotnice s osmi chapadly a v každém z nich držela meče. Začala šermovat jako splašená. Anička se otočila na mumii, aby zjistila, jestli si s tím poradí. Vypadalo to, že ano. Mumie skočila mezi Aničku a chobotnici. Bleskurychle ji rozsekala všechny meče. Chobotnice dala všechna chapadla nahoru a zmizela. Kde před chvílí stála chobotnice, byly teď opět další dveře.

Mumie otevřela dveře a ozářily je sluneční paprsky. „Konečně venku!“ zakřičela.

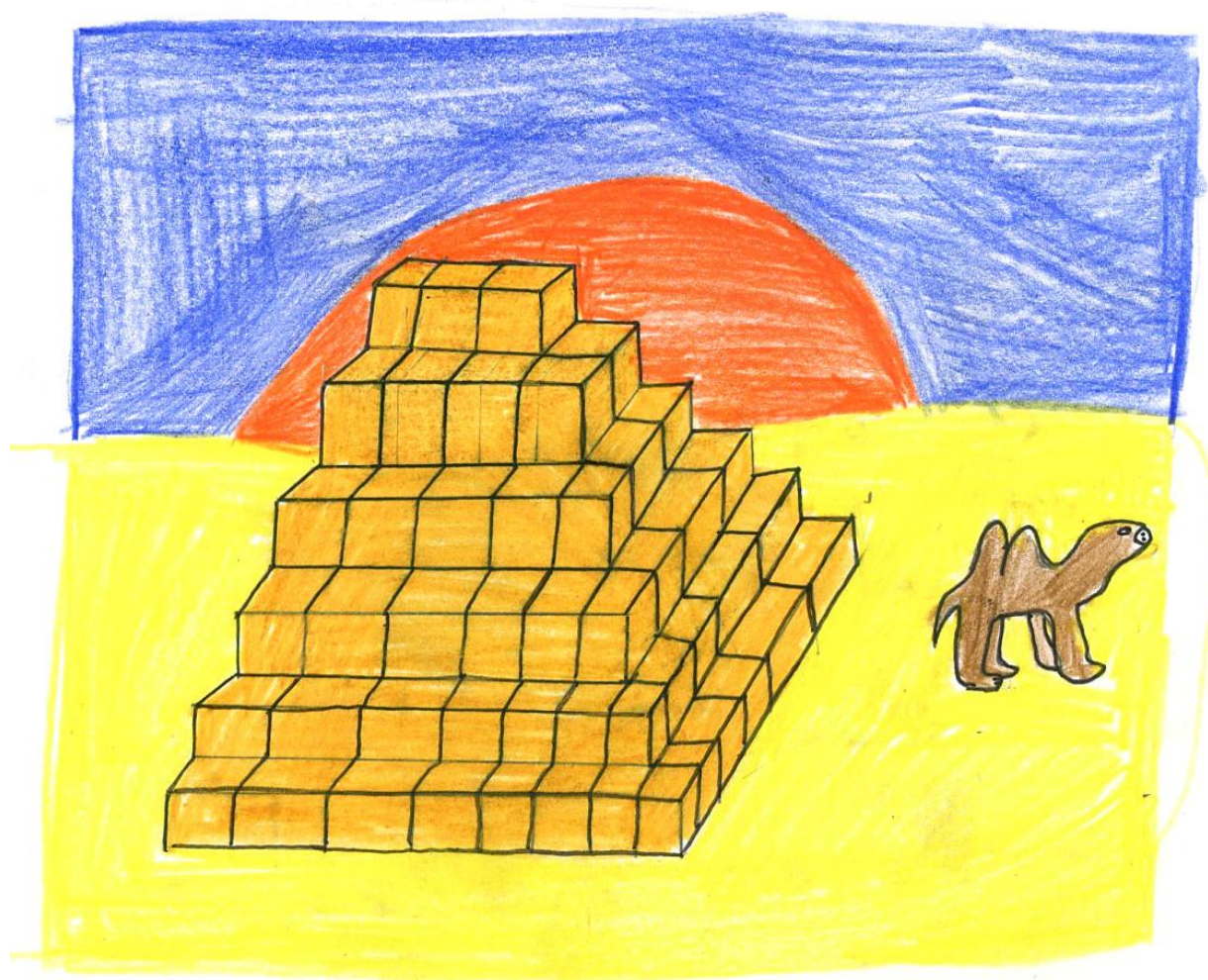
Anička uviděla rodiče, kteří si povídají s policisty, ale to nevadilo. Rozběhla se za rodiči a při běhu křičela: „Mami, tati, brácho!“

Když se otočila, mumie byla pryč.

Rodičům spadl kámen ze srdce, že vidí svou dceru živou a zdravou. Tonda se omluvil: „Promiň, že jsem tě polekal. Moc mě to mrzí...“

Anička si pomyslela: „To nevadí. Jsme brácha a ségra navěky!“

KONEC

Starověký Egypt

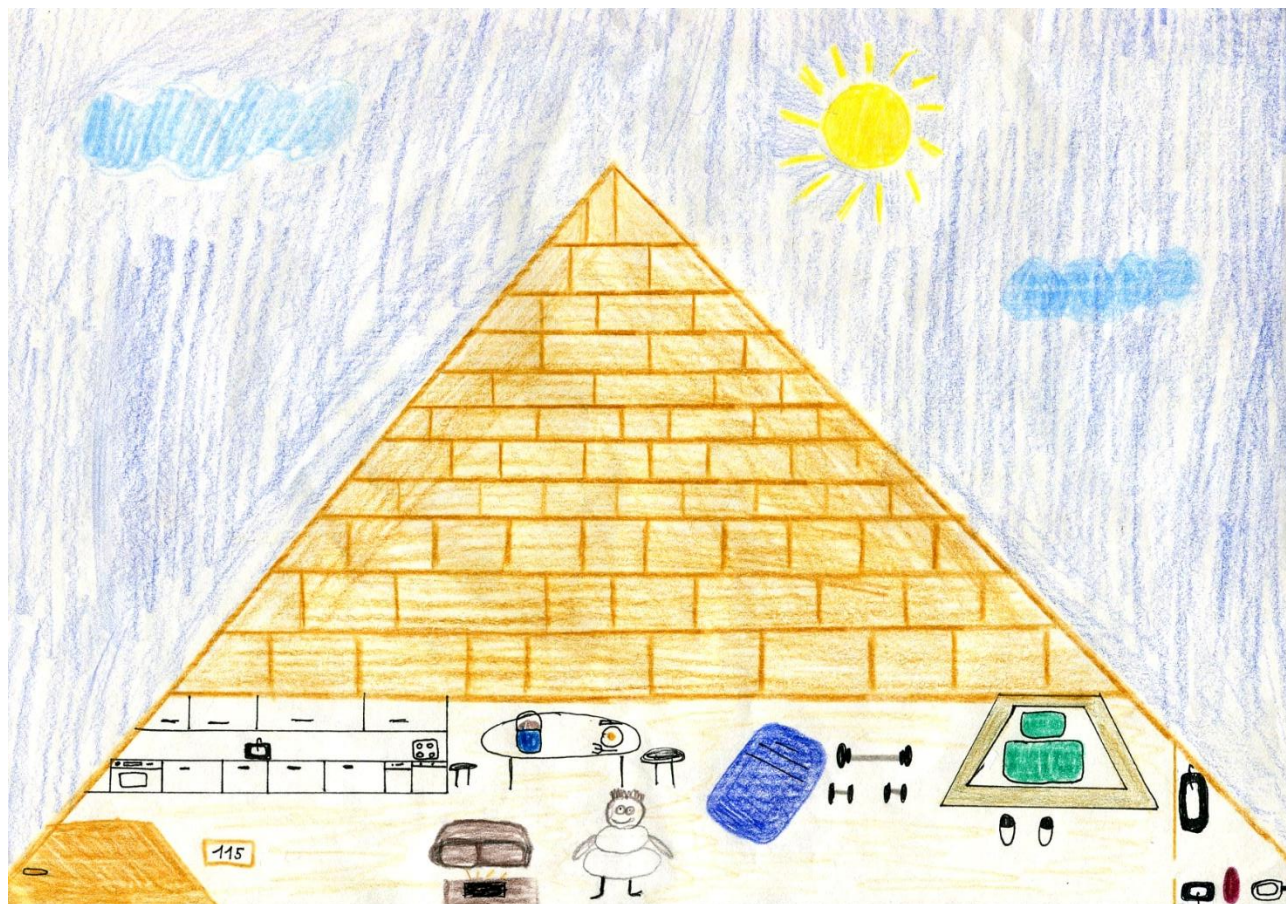
Představte si mumii. Je zhruba velká jako prst a jmenuje se Bobo.

Běžný den této mumie vypadá tak, že se ráno nasnídá ve své pyramidě, dá si egyptský prach zalitý trochou vody. Po snídani si dá šlofíka, jako každý z nás. Po spánku se Bobo vydá na nákup, spíš si nasbírá kýbl prachu, a vydá se pro vodu. Potká lamu jménem Rozcuch. „Ahoj, Rozcuchu, jak se máš?“ Lama odpovídá: „Šel jsem se napít a mám schůzi s Tutanchamonem.“ Bobo odpoví: „Skvělý plán na den,“ a pousměje se.

Bobo si nabere vodu, rozloučí se s Rozchuchem a vydá se pro svůj oběd. Bobo je masožravá mumie, ale slona k obědu si neuloví, vždyť ho ani ten slon nevidí. Bobo si nakonec dá pár mravenců dochucených egyptským prachem a moc si pochutná. Spánek po obědě neuznává, prý to kazí formu, a proto si jde radši zaběhat – i s tím kýblem.

Zadýchaný přiběhne domů, sedne si na gauč a koukne se na Madagaskar, protože by se tam jednoho dne chtěl podívat. K večeři si dá steak z nosorožce posypaný egyptským zlatem a trochu palmy.

Takhle vypadá Bobův den. Klidný a odpočinkový. Ale někdo mu zaklepe na dveře a dá mu do rukou dopis. Otevře ho, není napsaný naším písmem, ale hieroglyfy. Bobo ho po dvou dnech rozluští, aby zjistil, že je tam napsáno od pana souseda, ať si přeparkuje svůj vůz.

Olívie 8. B

Nečekaný výlet

Marek, Matouš, Róza a Bára dokončili maturitu a další den měli odjet na výlet. Všichni se moc těšili, protože si chtěli konečně odpočinout.

„Tak už zítra odlétáme,“ řekl natěšeně Marek.

„Už zítra budeme spát v Egyptě,“ odpověděla mu Róza.

„Odlétáme za 12 hodin 43 minut a 19 vteřin,“ spočítal Matouš.

„Tak už pojďme spát, ať se nám to čekání zkrátí,“ navrhl Bára.

„12 hodin 43 minut a 5 vteřin,“ dodal Matouš.

„No jo, my víme, že to umíš spočítat, Matouši,“ sykala Bára.

„Tak já jdu spát, ať se to zkrátí na 3 hodiny 5 minut a 25 vteřin.“

Potom šli spát úplně všichni a zdál se jim sen o Egyptě a jeho tajemstvích.

Dovolená den 1

„Rychle! Nestíháme letadlo, musíme si pospíšet!“ pokřikovala Bára a ještě víc zvětšovala zmatek, který tam už tak byl dost velký.

„Pravda, už máme jen 3 hodiny 5 minut a 22 vteřin.“

„Nech toho, Matouši!“ rozkřikla se Bára, protože už byla opravdu naštvaná.

Vzali si taxík a vyrazili na letiště.

„Tak vidíš, že jsme to stihli,“ řekl Marek.

Let proběhl bez problémů a po přistání se ubytovali v hotelu.

„Hele, televize!“ zavýskl Marek a rozsvítily se mu oči.

„Ať tě ani nenapadne ji zapnout!“

„Ach jo.“

„Zítra jdeme na pyramidy,“ informovala ostatní Róza.

„Ono už je 21:14?“ podivil se Marek.

„Už to tak bude,“ potvrdila Bára.

„Takže vyrážíme za...“ začal Matouš, ale Bára ho přerušila:

„Už jdeme spát.“

Dovolená den 2

„Vyrážíme na pyramidy!“ Nasedli do autobusu a vyjeli.

Dojeli na místo a šli k pokladně.

„Dobrý den, potřebovali bychom lístky do pyramid pro čtyři lidi,“ řekla Bára.

„Doufám, že jste byli informováni o tom, že potřebujete průvodce?“

„Ano, byli,“ odpověděli.

„Dobrá, tady máte čtyři lístky. Ty dáte u vstupu. Bude to 200 eur.“

„To jsem netušila, že tu fungují eura.“

„Nevymýšlej moudra a zaplať za vstup,“ upozornil Marek.

„Na shledanou.“

Když odešli, Matouš se zeptal: „Jak to uděláme s tím průvodcem?“

„To už je dávno vymyšlené. Já budu dělat průvodce.“ řekl Marek.

„To je teda fakt velká blbost,“ neodpustila si Bára.

„Proč?“

„Protože ti to neuvěří.“

„Ale uvěří.“

„Ne.“

„Tak dost! Přestaňte se hádat!“ okřikla je Róza.

„Tak jak to teda bude?“ zeptal se Matouš.

„Marek to má vymyšlené, tak ho necháme a ono se to nějak udělá.“

Marek si sehnal oblek průvodce, který byl odložený u karavanu stojícího opodál, a z batohu vytáhl brýle. Vrátil se k ostatním. „Pak ho zas vrátím,“ ujišťoval sebe i ostatní.

U vstupu je kontrola pustila dál. „Vidíte, že to vyšlo!“ neodpustil si Marek.

Uvnitř si připadali jako v bludišti. „Kam teď, pane průvodce?“

„Budte v klidu. I na tohle jsem myslel. Mám plánek.“ Vytáhl lístek, otevřel ho, ušel pár kroků a zarazil se. „A jéje!“

„Co je?“ vyhrkla Bára.

„Je to arabsky.“

„No super. Takže jsme ztraceni. A jelikož to byl tvůj nápad, tak nás bez odmlouvání provedeš.“

Marek vyrazil a postupně došli do podivné místnosti.

„A jsme tu,“ prohlásil Marek.

„Kde jsme?“

„No, prostě pojďte.“ V místnosti si Marek všiml zvláštního náhrdelníku na kamenném stole.

„Jé, díky tomuhle budu doopravdy vypadat jako průvodce.“ Sáhl po něm a - zmizel.

„Marku, kde jsi?“ zašeptala Róza.

Matouš se rozhodl, že půjde za ním. Dotkl se přívěšku – a zmizel také.

„Teď už i Matouš!“ lekla se Róza.

„Musíme za nimi,“ rozhodla Bára. Nakonec Bára přesvědčila i Rózu. Dotkly se přívěšku společně.

Dovolená den 3

Když se probraly, začaly pátrat po Markovi a Matoušovi. Matouše našly oblečeného v turbanu a pochodujícího v ulicích města.

„Jeden zlý pán, Ahmed, se chce zmocnit pyramid, ale Egypťané mu je nechtějí dát. Potřebují naši pomoc, protože nás nezná. My ho můžeme špehovat,“ vysypal ze sebe Marek.

„Počkej. Kde jsme? Co máš na sobě? A proč jsi sahal na ten náhrdelník?“ začala Bára.

„Neměli bychom být rádi, že je naživu?“ řekla Róza.

Matouš jim vysvětlil, že si našel přítele, který také cestoval časem do minulosti, dal mu oblečení a řekl mu o boháči, který chce pyramidy „ukrást“.

V tu chvíli se objevil i Marek.

„Chce ty pyramidy vzít za 2 dny, 4 hodiny, 27 minut a 52 sekund,“ oznámil Matouš.

„Matouši!“ zaradovala se Róza.

„Matouši...“ řekla méně nadšeně Bára.

Vyrazili. Matouš vedl cestu: „Půjdeme půl kilometru dlouhou cestu. Nejdřív na sever, zabočíme na západ, pak zpátky na sever, na východ a nakonec na jih – a budeme u toho pána.“ A opravdu dorazili ke krásnému paláci.

Zazvonili na zvonek. Nikdo se neozýval. Zazvonili podruhé. Už chtěli odejít, když v tom jim někdo otevřel.

„Jste tu kvůli pyramidám, že?“ zeptal se Ahmed.

„Ano. Jak to víte? A proč chcete ukrást pyramidy, takovou vzácnost Egypta!“

„Takových, jako vy, už tu bylo hodně. Ale dovolte mi to uvést na pravou míru.“

Vysvětlil jim, že současné pyramidy v Egyptě nejsou pravé – byly nahrazeny kamennými napodobeninami a natřeny pískovou barvou. Podvod prozradil kousek pyramidy bez barvy. Ahmed je chtěl vyměnit zpět za pravé, ale lidé si mysleli, že je chce ukrást.

„Vy byste mi mohli pomoci. Vás neznají. Ale museli byste riskovat svou egyptskou čest.“

„No, já nevím, mezi Egyptany už nějakou čest mám,“ namítl Marek.

„Hele, ono ti to neuškodí. Nevíme, kde jsme, ani v jakém roce jsme. Takže se o nějakou čest starat nemusíš,“ řekla Bára.

„S čím byste potřeboval pomoci?“ zeptal se Marek.

„Nejdříve je potřeba najít pravé pyramidy. Tak se vyspěte a zítra začnete hledat,“ uzavřel Ahmed diskusi.

Dovolená den 4

Za úsvitu vyrazili hledat pravé pyramidy. Šli půl dne, až došli na místo, na které je Ahmed nasměřoval. Bylo strašné vedro, měli málo vody a cesta byla úmorná.

Po cestě řešili, jak získat zpátky pravé pyramidy. Od Ahmeda se dozvěděli, že byly ukradeny bohatcem Mohamedem, který si je nechal přesunout ke svému sídlu v horách.

„Asi nám je jen tak nedá,“ řekl Matouš. „Musíme mít nějaký důvod.“

Každý měl spoustu nápadů, ale jediný dobrý se zdál být tento: nabídnou Mohamedovi, že může vybírat vstupné za prohlídku pyramid a část ze vstupného si nechat. Druhá polovina ze vstupného půjde na obnovu pyramid, takže budou populárnější a zprávy o pyramidách se dostanou do celého světa.

Setkání s Mohamedem probíhalo překvapivě hladce.

„Dobrá tedy, vy říkáte, že to bude zisková organizace, to si nechám líbit. Kolik budete chtít vybírat na vstupném?“

„40 zlatých prutů,“ odpověděl Marek, „to je zhruba 400 korun,“ zašeptal Matouš.

„Souhlasím, že by měly být dostupné pro všechny,“ prohlásil Mohamed.

„Jak jste dokázal pyramidy přesunout?“ Zeptala se Róza.

„To je tajné,“ odpověděl Mohamed. „Ale slibuji, že je vrátím, pokud mi budete vyplácet peníze ze vstupného.“

Všichni čtyři se po domluvě s Mohamedem vrátili do města. Vysvětlili Egyptanům, jak se věci mají a zařídili, aby byl Mohamedovi vyplácen podíl. Byli úplně vyčerpaní a měli obrovský hlad, takže si zašli na pořádnou večeři. Dlouho si povídali o tom, co všechno zažili, a pořád tomu nemohli uvěřit.

Když pak šli zpátky od hostince, všimli si na zemi zvláštního přívěšku. Vypadal úplně stejně jako ten, kterého se dotkli v pyramidě. Chvíli váhali, ale nakonec se na sebe podívali a současně se ho dotkli. Najednou se kolem nich všechno zatočilo a ocitli se zpátky v pyramidě, ve stejné místnosti jako předtím. Nejdřív byli zmatení, ale pak se začali smát, protože pochopili, že jsou zase ve své době.

„Myslíte, že Mohamed pořád dostává část ze vstupného?“ zeptala se najednou Róza.

„No, doufám,“ řekl Marek, „jinak by nás asi šel hledat.“

„To by měl docela problém, když jsme o tisíce let v budoucnosti,“ dodal Matouš. Bára se zasmála: „Třeba je teď nejbohatší člověk v historii.“

„Pojďte se podívat, jestli tu je pořád ten nenabarvený kus!“

„Není! Mohamed slib dodržel!“

Dovolená den 5

Zbytek prázdnin si užili mnohem víc, než plánovali. Navštívili ještě spoustu míst, koupali se v moři a občas si tajně šeptali, jestli někde nenajdou další kouzelný přívěšek. A i když ho už nikdy nenašli, věděli, že na tenhle nečekaný výlet nikdy nezapomenou.

MATIKA

Proč musí být matika, proč musí být teď?

Říkala to maminka, říkal to můj zeť.

Nemáme matiku rádi, nejsme s ní moc kamarádi.

Radši bych ji dal hned pryč, řekl jsem a vzal si rýč.

Však než jsem ji zakopal, trochu jsem ji nakopal.

Už tu není, už je fuč, rýč jsem sevřel obouruč!

VEVERKA

Kdopak má rád oříšky a kdo si houby suší?

Kdo má huňatý kožíšek a zrzavá jí sluší?

Ta oranžová frajerka, jmenuje se veverka.

Skáče dobře, leze ráda, je na ní jen jedna vada:

není velká kamarádka, takže k sobě do pelíšku,

těžko vpustí i jen myšku.

POTKAN

Když dáš potkanovi hrušku, nejspíš jsi ztratil jeho mušku.

Když totiž potkan hrušku vidí, hned se schová a pak slídí,
jestli nejsou v blízkosti, nějaké další sladkosti.

Ty si řekneš: Sladkosti? Vždyť tu je hruška! K zdraví!

Ale potkan si nemůže pomoci -

má rád cukr, však ne v ovoci!

Justý

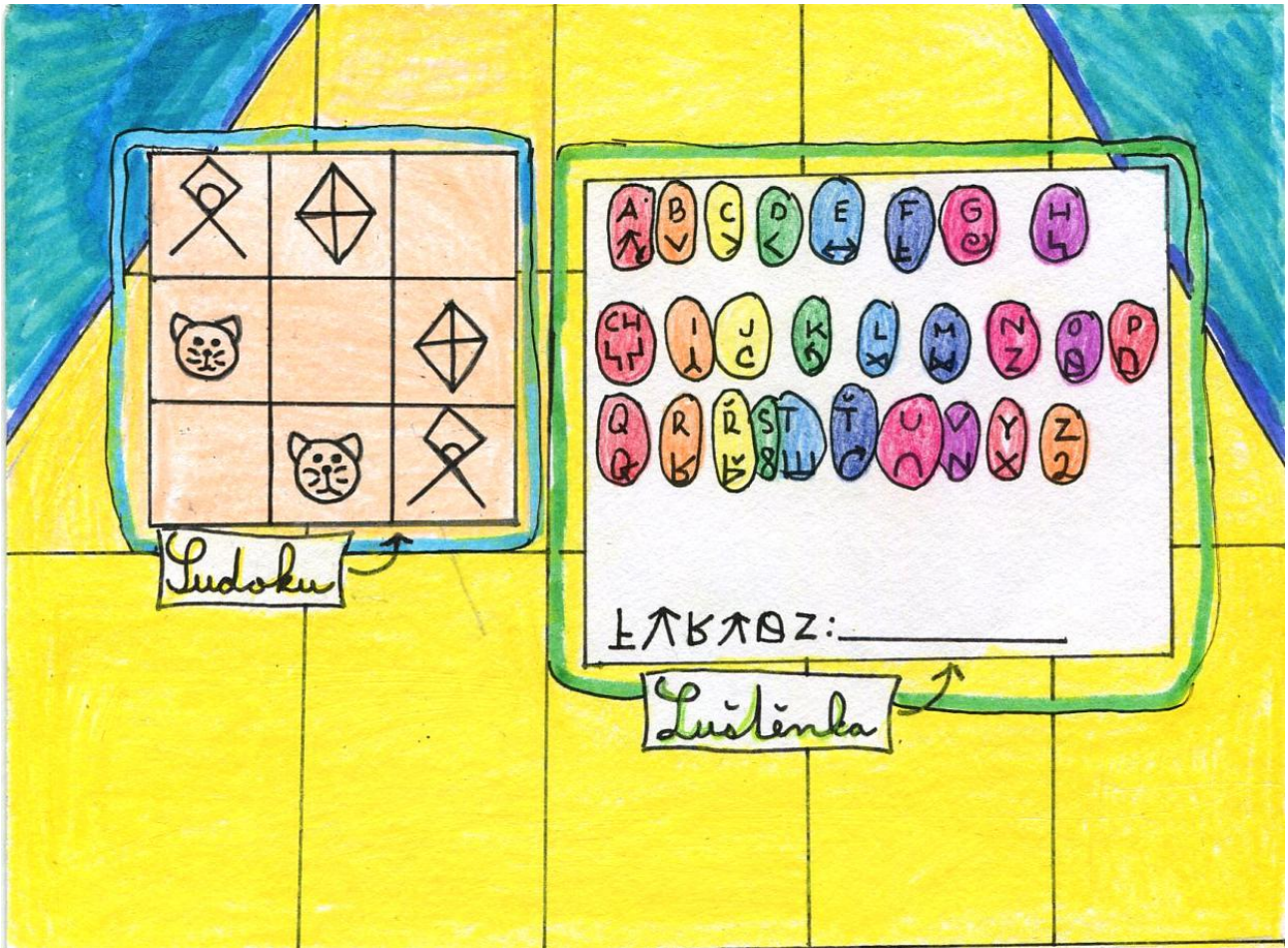
KŘÍŽOVKA

1.		U	E	
2.		Y		
3.		Y		
4.		T		A
5.				žšřčjď...ň
6.		O		1
7.				
8.				
9.		U		
10.		Ě		
11.		Á	A	
12.				
13.			Ě	
14.	S		A	Y
15.		N	I	

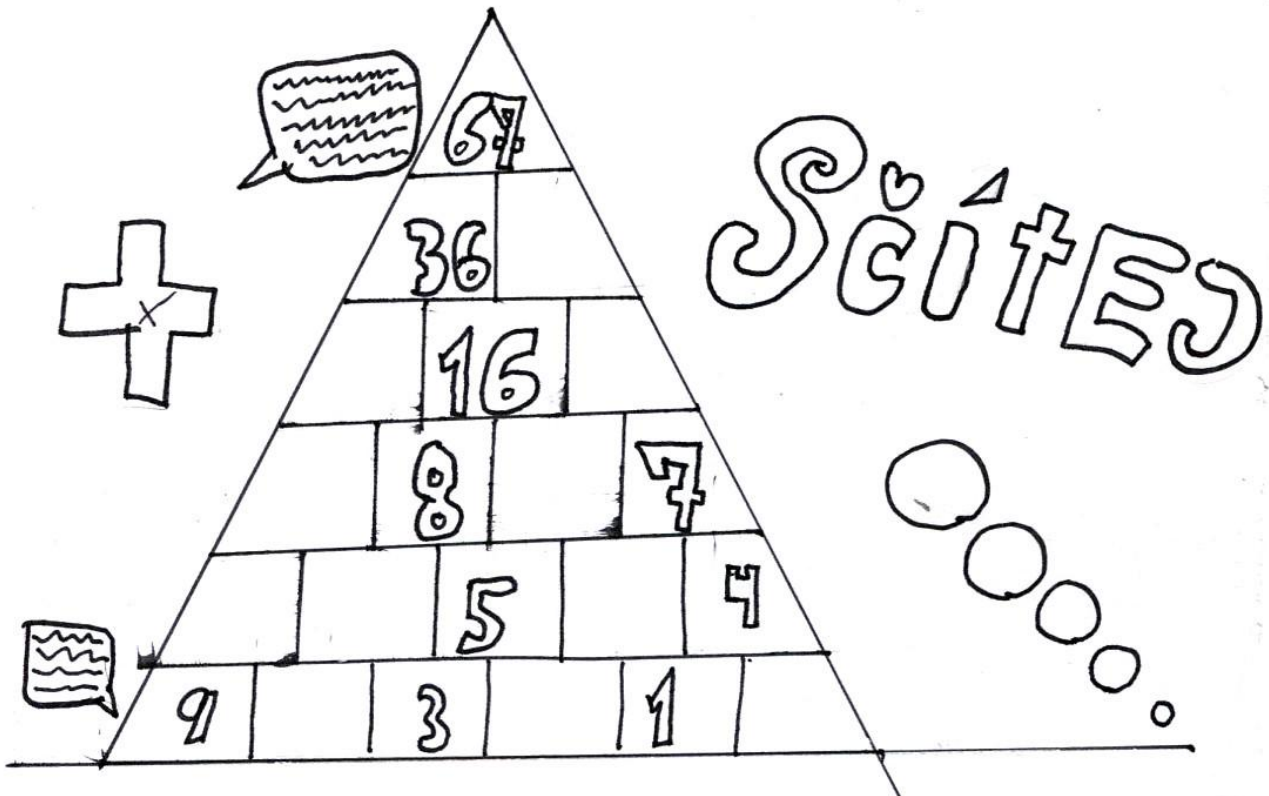

KŘÍŽOVKA:

PYRAMIDY

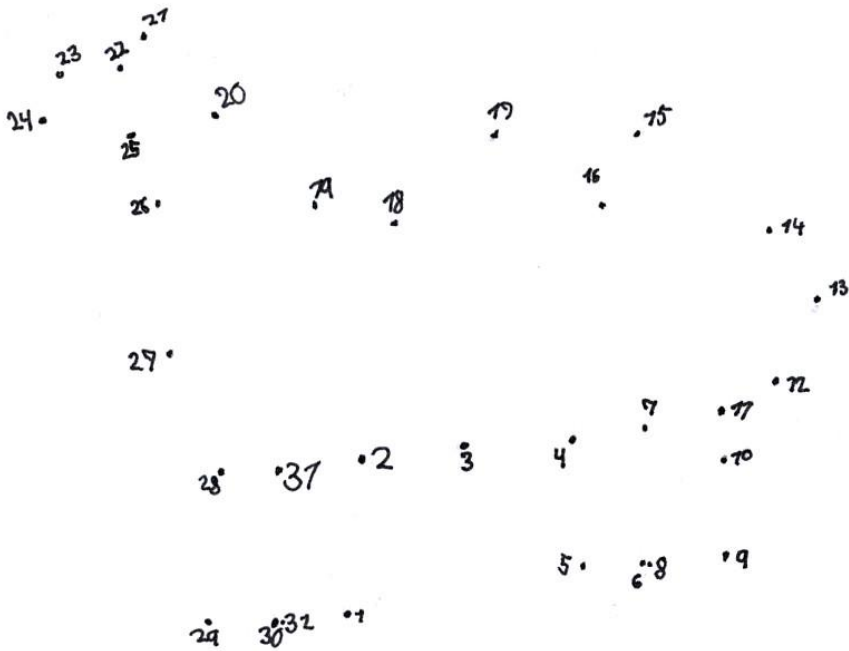

Miri

Ada

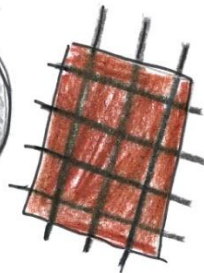
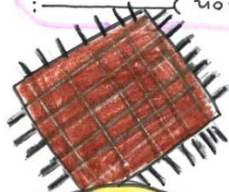
SPÓJ

Áda

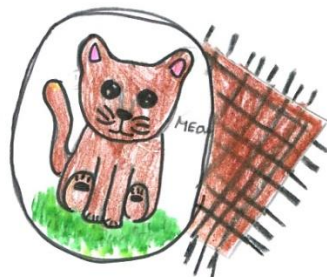
Hádanky

V hrobce leží pochovaní
zakletí posílá. Uctívá kočky.
: _____ (no vovoj)

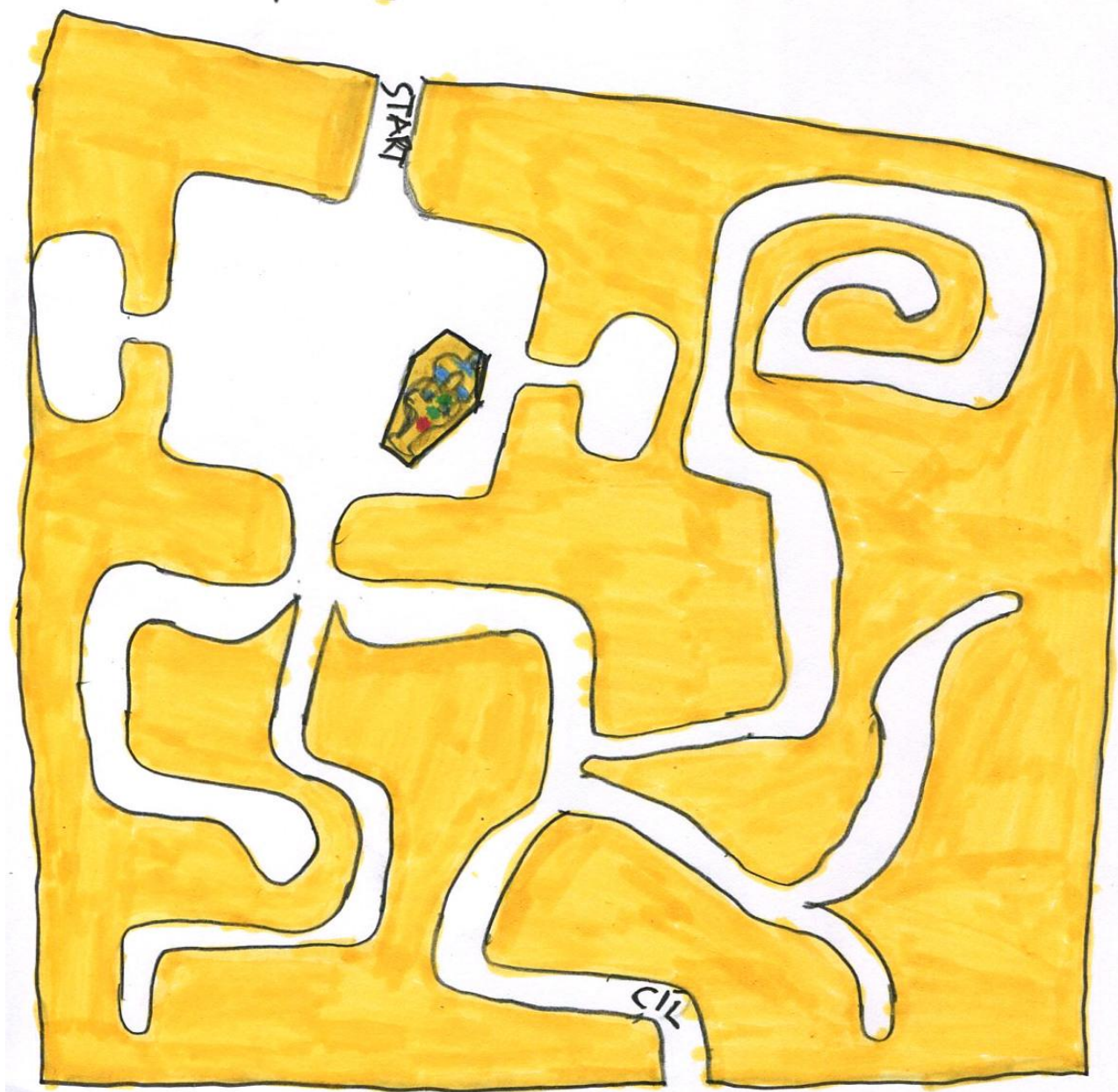
Schovávaly se tam poklady a
hrobky vládců. Stojí v poušti.
: _____ (šopjurařid)

Uctívali ji ve starověkém
Egyptě, mňouka a nemá ráda
psy. : _____ (kočky)

Miri

BLUDIŠTĚ V PYRAMIDĚ

Adam

NAJDI 5 MUMI!

Adam

Viktor

Viktor

Egypt

VYBARVI!

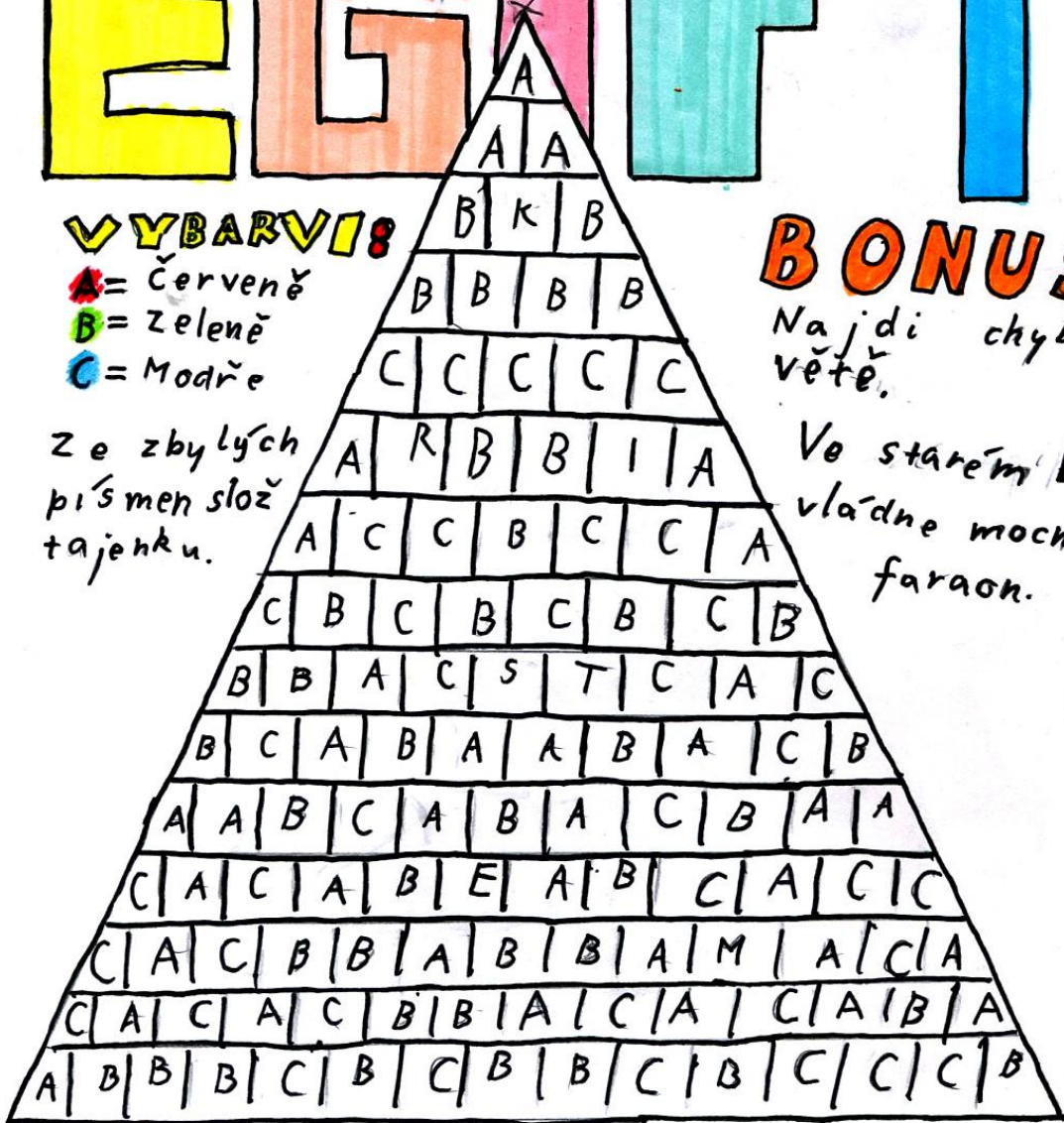
- A** = Červeně
- B** = Zeleně
- C** = Modře

Ze zbylých písmen slož tajenku.

BONUS!

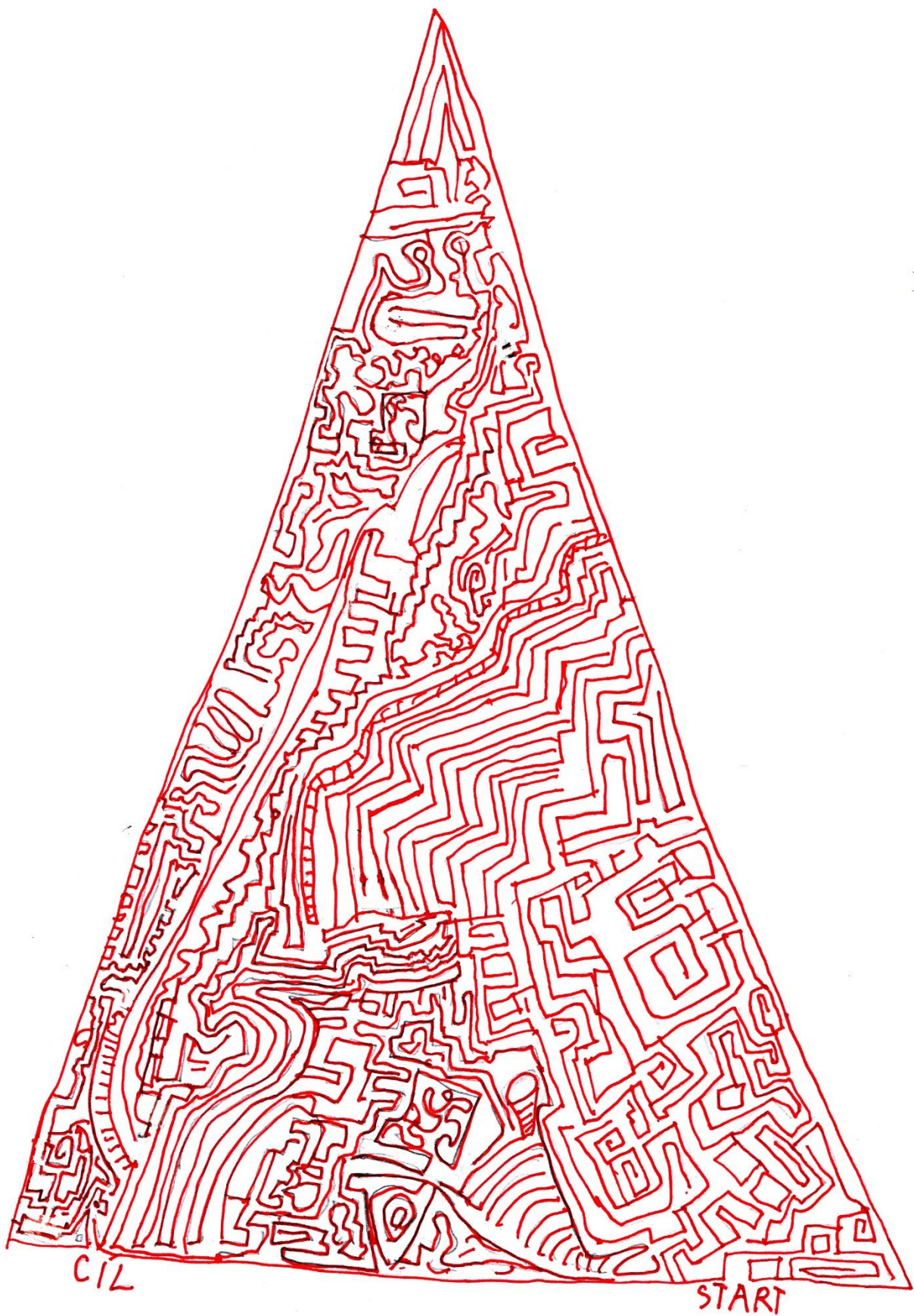
Najdi chyby ve větě.

Ve starém Egyptě vládnou mocí faraon.

TAJENKA:

Starý Egypt byl v době před -----

Viktor

TIP NA VÝLET

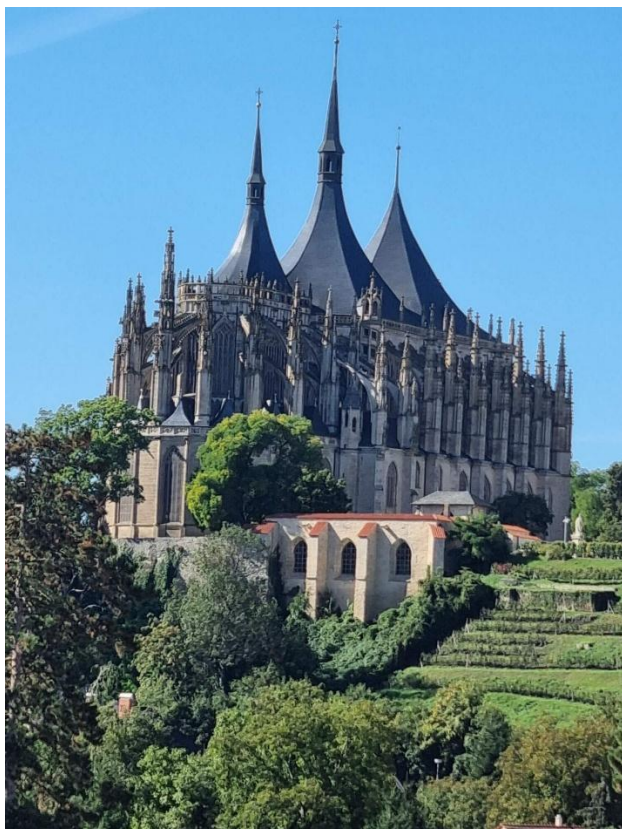
KUTNÁ HORA

Město Kutná Hora je vzdálené od Prahy cca 85 km a můžete tam dojet autem, nebo přímým autobusovým, nebo vlakovým spojem. Město Kutná Hora je zapsané na seznamu UNESCO od roku 1995.

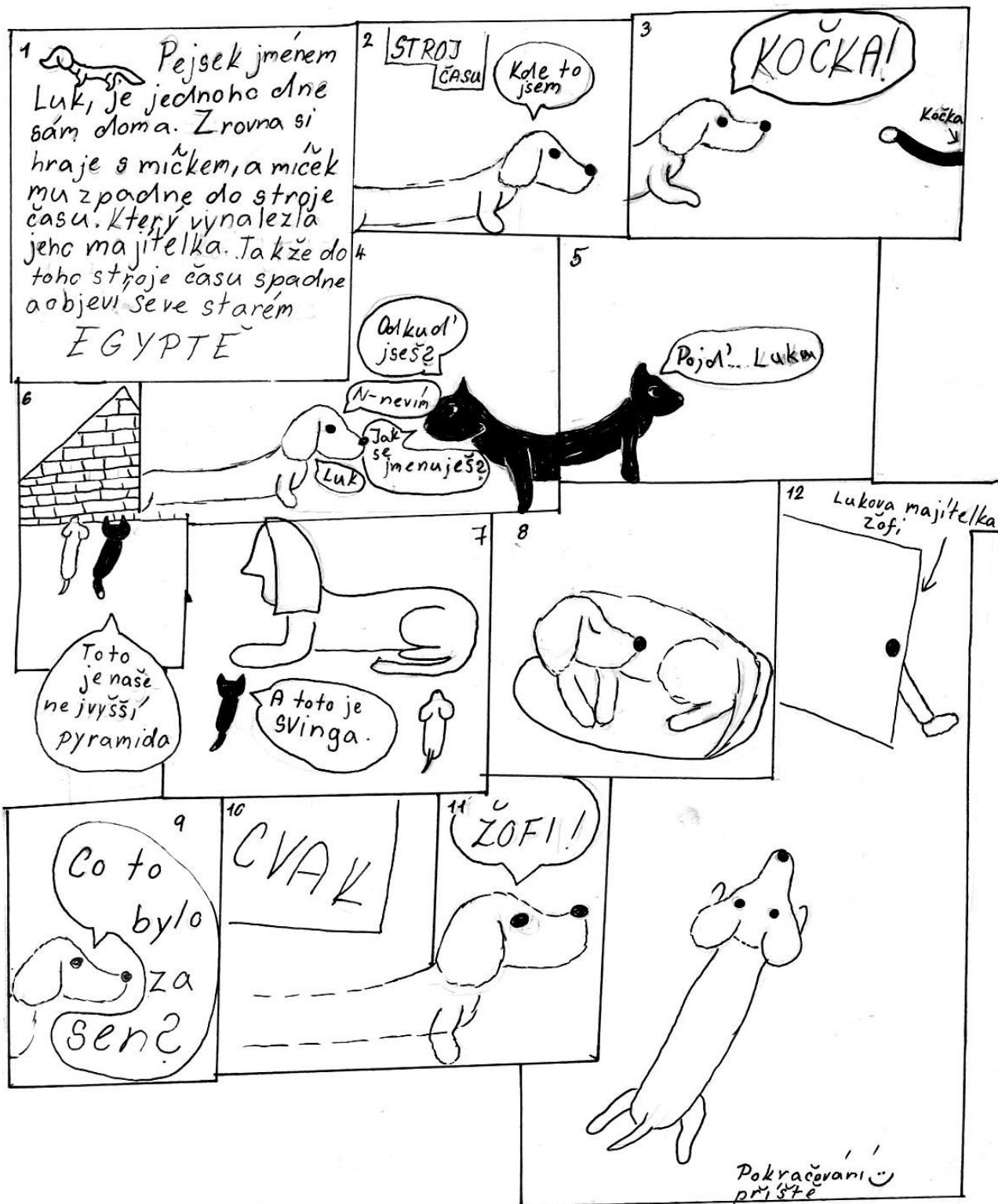
Největší chloubou města je chrám sv. Barbory. Chrám sv. Barbory ve městě vyrostl z peněz velkého rozmachu těžby stříbra, které se v Kutné Hoře začalo těžit v polovině 13. století. V té době Kutná Hora dokonce konkurovala Praze. Těžilo se ve stříbrných dolech, jejichž šachty vedou pod celým městem. Doly si lze projít v rámci komentovaných prohlídek.

Na okraji Kutné Hory v Sedlci leží kostnice, ve které jsou kosti cca 70 000 lidí. Od kostnice se můžete také vydat po žluté turistické značce na rozhlednu Kaňk. A pak po modré značce zpět do historické části města.

Mára

LUK & ŽOFI

Žofi

RUSTINA EGYPTA

Narozehiny 3 část

